

این طوری گفتن درست نیست، ولی چه می شود کرد، بعضی ها واقعا با خدا مثل بچه رفتار می کنند! پناه بر خدا!

چون ما وقتی یک لیوان آب را به بچه می دهیم تا از این اتاق به آن اتاق برود، لحظه به لحظه از او مراقبت می کنیم تا لیوان را زمین نیندازد و خراب کاری نکند؛ آن وقت این افراد هم همین طوری به خدا توکل می کنند و با هزار اما و اگر و دل نگرانی کار خود را به او می سپارند! خب این که توکل نیست. توکل یعنی وظیفه خودت را درست انجام دهی و نتیجه را به خدای خودت بسپاری؛ با خیال راحت. اما اگر کسی بخواهد نامردی کند، یعنی از طرفی حرف از توکل بزند و از طرف دیگر به سوی غیر خدا دست دراز کند، انصافا حق نیست که خدا او را رها کند؟

يَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَا قُطْعَنَ أَمَلٍ كُلِّ مُؤْمِنٍ أَمَلٍ دُونِي بِالْإِيَّاسِ

پیامبر اعظم فرمودند که خداوند عز و جل می فرماید: بی گمان امید هر مومنی را که به غیر من امید ببندد، با مأیوس کردن او قطع می کنم.

اینک که دور، دور مذاکرات با دشمنِ قسم خورده اسلام و جمهوری اسلامی است، آیا حواس مان هست که ما به این دشمن هیچ امیدی نداریم و همه امید و ایمان مان به خداست؟ آن چه وظیفه ماست رشد تولید داخلی و تقویت اقتصاد مقاومتی است و صد البته که نتیجه آن دست خداست، اگر ایمان داشته باشیم.